



บทที่ 5

สรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

บทที่ 5 นี้จะเป็นสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ โดยจะแบ่งเป็น 3 ตอน ได้แก่ สรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการปรับตัวทางสังคมของเด็กกัมพูชาในสถานสงเคราะห์เด็กหญิง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุดรธานี โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 36 ข้อ และการใช้แบบสังเกตการณ์ โดยการเข้าไปมีส่วนร่วมของเด็กกัมพูชาอย่างไม่เป็นทางการ มีการสังเกตสัมภาษณ์ และการเขียนเรียงความของเด็กกัมพูชาเกี่ยวกับการปรับตัวทั้ง 4 ด้าน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาโดยใช้แบบสังเกตการณ์การสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการโดยใช้แบบสอบถาม และการสัมภาษณ์อย่างไม่เป็นทางการ และเรียงความมาประกอบการพิจารณาการศึกษา พอสรุปได้ดังต่อไปนี้

สรุป

1. แบบแผนการปรับตัวทางสังคมต่อครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กกัมพูชา เข้ากับกลุ่มครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ที่ให้ความสนิทสนมได้ดีกว่ากลุ่มครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ที่ไม่ให้ความสนิทสนมแก่ตน การปรับตัวทางสังคมต่อเพื่อนร่วมโรงเรียน เด็กสามารถเข้ากับกลุ่มเพื่อนร่วมโรงเรียนทั่วไปได้ แต่มีบางส่วนที่คบกับเพื่อนที่มาจากสถานสงเคราะห์ด้วยกันเท่านั้น และสำหรับบรรยากาศการอยู่ร่วมกันในสถานสงเคราะห์มีลักษณะแบบพืดูแลน้อง

2. ปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการปรับตัวทางสังคม ตามสมมติฐาน สรุปได้ดังนี้
สมมติฐานที่ 1. เด็กกัมพูชาที่อายุมากสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กกัมพูชา

ที่มีอายุน้อย

ด้านการแสดงออกที่เหมาะสม (Overt Performance) เด็กกัมพูชาที่มีอายุมากมีการแสดงออกที่เหมาะสมได้ดีกว่าเด็กกัมพูชาที่มีอายุน้อย ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กจะเข้าใกล้สังคมมากขึ้น เริ่มสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และการได้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน หรือการปะทะสังสรรค์จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ของสังคมแก่เด็กจนสมบูรณ์

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ (Adjust to difference groups) การเข้ากับกลุ่มครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ เด็กกัมพูชาที่มีอายุมาก สามารถเข้ากับครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ได้ดีกว่าเด็กกัมพูชาที่มีอายุน้อย ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กจะเข้าใกล้สังคมมากขึ้น เริ่มสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นและการได้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน หรือการปะทะสังสรรค์จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ของสังคมแก่เด็กจนสมบูรณ์ และสำหรับการเข้ากับกลุ่มเพื่อน ๆ เด็กกัมพูชาไม่ว่าจะมีอายุมากหรืออายุน้อย สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ ซึ่งไม่ เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กจะเข้าใกล้สังคมมากขึ้น เริ่มสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่น และการได้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน หรือการปะทะสังสรรค์จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ของสังคมแก่เด็กจนสมบูรณ์

ด้านทัศนคติต่อสังคม (Social Attitudes) เด็กกัมพูชาไม่ว่าจะมีอายุมากหรืออายุน้อย ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อสังคม ซึ่งไม่ เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กจะเข้าใกล้สังคมมากขึ้น เริ่มสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นและการได้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน หรือการปะทะสังสรรค์จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ของสังคมแก่เด็กจนสมบูรณ์

ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Personal Satisfaction)

เด็กกัมพูชาที่มีอายุมากมีความพึงพอใจในบทบาทของตนมากกว่าเด็กกัมพูชาที่มีอายุน้อย ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กมีอายุมากขึ้น เด็กจะเข้าใกล้สังคมมากขึ้น เริ่มสร้าง

ความสัมพันธ์กับผู้อื่นและการได้มีกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน หรือการปะทะสังสรรค์จะช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ทัศนคติ ค่านิยม ของสังคมแก่เด็กจนสมบูรณ์

สมมติฐานที่ 2. เด็กก๊พร้าที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กก๊พร้าที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ

ด้านการแสดงออกที่เหมาะสม (Overt Performance) เด็กก๊พร้าไม่ว่าจะมีอายุมากหรือมีอายุน้อย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงหรือผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่มีการแสดงออกที่เหมาะสม ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีผลต่อสภาพจิตใจ ทัศนต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ (Adjust to difference groups) การเข้ากับกลุ่มครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 6 ปี - 12 ปี ไม่น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่จะไม่สามารถเข้ากับครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ได้ นอกจากครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ที่สนิทสนมด้วยเท่านั้น ส่วนเด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 13 ปี - 17 ปี ไม่น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่จะสามารถเข้ากับครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ได้ ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีผลต่อสภาพจิตใจ ทัศนต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก การเข้ากับกลุ่มเพื่อนเด็กก๊พร้าไม่ว่าจะมีอายุมากหรือน้อย และมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง หรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ส่วนใหญ่สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ทั่ว ๆ ไปได้ ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีผลต่อสภาพจิตใจ ทัศนต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก

ด้านทัศนคติต่อสังคม (Social Attitudes) เด็กก๊พร้าไม่ว่าจะมีอายุมากหรือมีอายุน้อยและมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อสังคม ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีผลต่อสภาพจิตใจ ทัศนต่อตนเองและผู้อื่น และพฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก ๆ

ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Personal Satisfaction)

เด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 13-17 ปี ไม่น่าจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงหรือมีผลสัมฤทธิ์ทาง

การศึกษาต่ำ มีความพึงพอใจในตนเองมากกว่าเด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 6 ปี - 12 ปี ไม่ว่าจะมึผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูงหรือมีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาต่ำ ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษามีผลต่อสภาพจิตใจ ทักตนเองและผู้อื่น พฤติกรรมต่าง ๆ ของเด็ก

สมมติฐานที่ 3. เด็กก๊พร้าที่อาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์น่านสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กก๊พร้าที่เพิ่งเข้ามาอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์

ด้านการแสดงออกที่เหมาะสม (Overt Performance) เด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 6 ปี - 12 ปี ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ใหม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป เด็ก ๆ ส่วนใหญ่จะมีการแสดงออกที่ไม่ค่อยเหมาะสม และเด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 13 ปี - 17 ปี ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ใหม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป เด็ก ๆ ส่วนใหญ่มีการแสดงออกที่เหมาะสม ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กได้เข้ามาอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์น่าน ย่อมที่จะรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อน และมีระยะเวลาในการสร้างความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ (Adjust to difference groups) การเข้ากับครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 6 ปี - 12 ปี ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ใหม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จะไม่สามารถเข้ากับครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ได้ นอกจากครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ที่สนิทสนมด้วยเท่านั้น ส่วนเด็กก๊พร้าที่มีอายุระหว่าง 13 ปี - 17 ปี ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ใหม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่สามารถเข้ากับครู อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ได้ดี ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กได้เข้ามาอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์น่านย่อมที่จะรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อน และมีระยะเวลาในการสร้างความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน การเข้ากับเพื่อน เด็กก๊พร้าไม่ว่าจะมีอายุมากหรือมีอายุน้อย และอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ใหม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่สามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ทั่ว ๆ ไปได้ ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กได้

เข้ามาอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์นานย่อมที่จะรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อน และมีระยะเวลาในการสร้างความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

ด้านทัศนคติต่อสังคม (Social Attitudes) เด็กกำพร้าไม่ว่าจะมีอายุมากหรืออายุน้อย และอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ไม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่มีทัศนคติที่ดีต่อสังคม ซึ่งไม่เป็นที่น่าพอใจด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กได้เข้ามาอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์นานย่อมที่จะรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อน และมีระยะเวลาในการสร้างความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Personal Satisfaction) เด็กกำพร้าที่มีอายุระหว่าง 13 ปี - 17 ปี ไม่น่าจะอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ไม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป มีความพึงพอใจในตนเองมากกว่าเด็กกำพร้าที่มีอายุระหว่าง 6 ปี - 12 ปี ไม่น่าจะอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ไม่เกิน 5 ปี หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์เกิน 5 ปีขึ้นไป ซึ่งไม่เป็นที่น่าพอใจด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า เมื่อเด็กได้เข้ามาอาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์นานย่อมที่จะรู้จักคุ้นเคยกับเพื่อน และมีระยะเวลาในการสร้างความเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

สมมติฐานที่ 4. เด็กกำพร้าที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่เหมาะสมสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กกำพร้าที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ไม่เหมาะสม

สมมติฐานย่อยที่ 4.1 เด็กกำพร้าที่อยู่ในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนที่เหมาะสมสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กกำพร้าที่อยู่ในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ไม่เหมาะสม

ด้านการแสดงออกที่เหมาะสม (Overt Performance) เด็กกำพร้าที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนที่เหมาะสมมีการแสดงออกที่เหมาะสมได้ดีกว่าเด็กกำพร้าที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปโดยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่าสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่างกันและมีความหมายแตกต่างกันสำหรับเด็กแต่ละคน

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ (Adjust to difference groups) เด็กกำพร้าที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียน

ที่เหมาะสมมีการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กก้ำพรีที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า สภาพบรรยากาศการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่างกันและมีความหมายแตกต่างกันสำหรับเด็กแต่ละคน

ด้านทัศนคติต่อสังคม (Social Attitudes) เด็กก้ำพรีที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนที่เหมาะสมมีทัศนคติที่ดีต่อสังคม ดีกว่าเด็กก้ำพรีที่อยู่ในสภาพแวดล้อมในสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่าสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่างกันและมีความหมายแตกต่างกันสำหรับเด็กแต่ละคน

ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Personal Satisfaction) สภาพบรรยากาศการเรียนการสอนในโรงเรียนไม่มีผลต่อความพึงพอใจในบทบาทของตน ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่าสภาพบรรยากาศการเรียนการสอนมีความเหมาะสมต่างกัน และมีความแตกต่างกันสำหรับเด็กแต่ละคน

สมมติฐานย่อยที่ 4.2 เด็กก้ำพรีที่มีความสัมพันธ์ที่กับครูสามารถปรับตัวทางสังคม ได้ดีกว่าเด็กก้ำพรีที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครู

ด้านการแสดงออกที่เหมาะสม (Overt Performance) เด็กก้ำพรีที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูมีการแสดงออกที่เหมาะสมได้ดีกว่าเด็กก้ำพรีที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครู ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กส่งผลต่อการได้รับความอบอุ่น สัมพันธภาพ การรู้สึกว่าคุณค่า ความเชื่อมั่นในตนเอง และการไม่มีลักษณะหนีสังคมของเด็ก

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ (Adjust to difference groups) เด็กก้ำพรีที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูมีการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กก้ำพรีที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครู ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กจะส่งผลต่อการได้รับความอบอุ่น สัมพันธภาพ การรู้สึกว่าคุณค่า ความเชื่อมั่นในตนเอง และการมีลักษณะหนีสังคมของเด็ก

ด้านทัศนคติต่อสังคม (Social Attitudes) เด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับครูมีทัศนคติที่ดีต่อสังคมดีกว่าเด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับครู ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลต่อสมมติฐานที่ว่า การปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กจะส่งผลต่อการได้รับความอบอุ่น สัมพันธภาพ การรู้สึกว่ามีค่า ความเชื่อมั่นในตนเอง และการไม่มีลักษณะหนีสังคมของเด็ก

ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Personal Attitudes)

ความสัมพันธ์ที่ดีกับครูไม่มีผลต่อความพึงพอใจในตนเอง ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า การปฏิบัติสัมพันธ์ระหว่างครูกับเด็กจะส่งผลต่อการได้รับความอบอุ่น สัมพันธภาพ การรู้สึกว่ามีค่า ความเชื่อมั่นในตนเอง และการไม่มีลักษณะหนีสังคมของเด็ก

สมมติฐานย่อยที่ 4.3 เด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนสามารถปรับตัวทางสังคมได้ดีกว่าเด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน

ด้านการแสดงออกที่เหมาะสม (Overt Performance) เด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน มีการแสดงออกที่เหมาะสมได้ดีกว่าเด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า การคบเพื่อนของเด็กจะส่งผลต่อบทบาทของตนเองในการปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่น ทำให้รู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น

ด้านการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ (Adjust to difference groups) เด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนมีการปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มต่าง ๆ ได้ดีกว่าเด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า การคบเพื่อนของเด็กจะส่งผลต่อบทบาทของตนเองในการปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่น ทำให้รู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจ เกิดความเชื่อมั่นในตนเองและมีความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น

ด้านทัศนคติต่อสังคม (Social Attitudes) เด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน มีทัศนคติที่ดีต่อสังคมดีกว่าเด็กกัพร้าที่มีความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับเพื่อน ซึ่งเป็นไปด้วยเหตุผลตามสมมติฐานที่ว่า การคบเพื่อนของเด็กจะส่งผลต่อบทบาทของตนเองในการปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่น ทำให้รู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจ เกิดความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น

ด้านความพึงพอใจในตนเอง (Personal Satisfaction)

ความสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนไม่มีผลต่อความพึงพอใจในตนเอง ซึ่งไม่เป็นไปด้วยเหตุผลตาม

สมมติฐานที่ว่า การคบเพื่อนของเด็กจะส่งผลต่อบทบาทของตนเองในการปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่น หากให้รู้สึกอบอุ่น มีความมั่นใจเกิดความสัมพันธ์กับคนอื่นเพิ่มขึ้น

3. ปัญหาของเด็กกั๊กพรีในสถานสงเคราะห์เด็กหญิงภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดอุดรธานี

3.1 เด็กกั๊กพรีที่มีอายุประมาณ 7 ปี ซึ่งไปโรงเรียนครั้งแรกจะมีปัญหาในการเข้ากับเพื่อน ๆ และกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียน ซึ่งจะมีผลต่อเด็กต่อไปเมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่

3.2 เด็กกั๊กพรีบางส่วนจะเข้ากับเพื่อน ๆ ทั่ว ๆ ไปไม่ได้ ไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับเพื่อน ๆ อยู่ในชั้นเรียนก็จะหลบออกนอกห้องเรียน

3.3 เด็กกั๊กพรีส่วนใหญ่จะเข้ากับครู อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์ไม่ได้ นอกจากครู อาจารย์ หรือเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์ที่ให้ความสนิทสนมด้วยเท่านั้น

3.4 เด็กกั๊กพรีส่วนใหญ่จะไม่ค่อยตรงต่อเวลา โดยสังเกตได้จากเมื่อเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์เป่านกหวีดให้เตรียมรับประทานข้าว เด็กกั๊กพรีไม่ค่อยมาให้พร้อมเพรียงกัน เมื่อเด็กกั๊กพรีไม่ตรงต่อเวลาจะส่งผลต่อเด็กเมื่อเด็กโตเป็นผู้ใหญ่

ปัญหาที่พบในการวิจัย

ปัญหาในการท้าววิจัย ได้แก่

1. การใช้แบบสังเกตการณ์ เนื่องจากทางสถานสงเคราะห์ได้ส่งเด็กกั๊กพรีไปตามโรงเรียนต่าง ๆ หลายโรงเรียน ทำให้เป็นอุปสรรคในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การใช้แบบสอบถาม คำถามที่ใช้เป็นคำถามที่ตายตัว เมื่อเด็กมีการพูดคุยกันถึงคำถามและคำตอบของเพื่อนที่ตอบไปแล้ว นำคำตอบของเพื่อนมาเป็นคำตอบของตน เพราะเด็กอาจจะกลัวว่าถ้าให้คำตอบที่แท้จริงแล้วถ้าผู้ปกครองรู้จะถูกทำโทษ ซึ่งเป็นอุปสรรคในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาที่พบในการท้าววิจัย ผู้ทำการวิจัยจึงได้มีข้อเสนอแนะ โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

1. ข้อเสนอแนะในทางวิชาการ

1.1 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ทั้งแบบสอบถามและแบบสังเกตการณ์ โดยเน้นไปที่การวิจัยแบบสังเกตการณ์ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาเสริมข้อมูลที่ได้จากการสังเกต แต่จากการที่ได้เข้าไปทำการวิจัย ได้พบปัญหาดังต่อไปนี้ ทางสถานสงเคราะห์ได้ส่งเด็กไปเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ หลายโรงเรียน ซึ่งเด็ก ๆ ได้เข้าเรียนตามชั้นต่าง ๆ ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และในแต่ละชั้นยังมีอีกหลายห้อง ดังนั้น การวิจัยแบบสังเกตการณ์จึงทำได้ไม่เต็มที่และต้องใช้เวลาช้านาน ทำให้ข้อมูลที่ได้อาจไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร การวิจัยแบบสังเกตการณ์จะทำได้สะดวกก็ในช่วงวันหยุด เสาร์ และอาทิตย์เท่านั้น

แม้การวิจัยแบบสังเกตการณ์จะทำให้ได้ข้อมูลที่สำคัญ แต่ในทางปฏิบัติมีอุปสรรคดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น การวางแผนในการสังเกตการณ์จึงเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่น การจัดสรรเวลาสำหรับโรงเรียนแต่ละแห่งควรจัดแบ่งเวลาให้ดี และอาจจะหาผู้ช่วยวิจัยเพื่อช่วยในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ข้อมูลบางส่วนได้จากแบบสอบถาม แต่เนื่องจากการวิจัยแบบสอบถามทำให้ได้ข้อมูลที่ได้เป็นข้อมูลที่ตายตัว นอกจากนั้นในการวิจัยแบบสอบถามซึ่งเป็นแบบตายตัว เด็ก ๆ อาจไปพูดคุยกันแล้วนำเอาคำตอบของเพื่อนมาตอบเป็นของตนเอง เพราะเด็กกลัวจะนำเอาข้อมูลไปบอกผู้ปกครองสถานสงเคราะห์ จึงทำให้ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร

1.3 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเฉพาะแต่เด็กหญิงเท่านั้น เนื่องจากสถานสงเคราะห์นี้เป็นสถานสงเคราะห์สำหรับเด็กหญิง การศึกษาเด็กชายในสถานสงเคราะห์จะทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การศึกษาครั้งต่อไปควรจะได้ศึกษาเด็กกำพร้าที่เป็นเด็กชายในสถานสงเคราะห์ เด็กชายจะได้ทำให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับเด็กกำพร้าในสถานสงเคราะห์สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และควรศึกษา

เปรียบเทียบกันระหว่างเด็กชายและเด็กหญิง เพื่อที่ทางผู้บริหารจะได้หาทางแก้ไขปัญหาของเด็ก
เด็กกั๊กพร้าในสถานสงเคราะห์และจัดสวัสดิการให้แก่เด็กตามความต้องการของเด็ก

2. ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติต่อเด็กกั๊กพร้า

2.1 สถานสงเคราะห์ จากการศึกษาวิจัย พบว่า เด็กกั๊กพร้าที่เข้าเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะมีปัญหาเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ไม่เชื่อฟังอาจารย์ เด็ก ๆ ยังไม่มีความพร้อม
ที่จะมาโรงเรียน

ทางสถานสงเคราะห์ควรเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กก่อนที่จะให้เด็กไปเข้า
โรงเรียน เช่น ควรอบรมกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ของโรงเรียนให้แก่เด็กจะทำให้เมื่อไปโรงเรียน
เด็กจะได้ไม่มีปัญหาในการปรับตัว

2.2 โรงเรียน จากการศึกษาวิจัย พบว่า เด็กกั๊กพร้าจะไม่ค่อยเข้าไปพูดคุย
ปรึกษากับครู อาจารย์ เนื่องจากเด็ก ๆ กลัวครู อาจารย์ นอกจากครู อาจารย์ที่ให้ความ
ความสนิทสนมแก่เด็ก เด็กถึงกล้าที่จะเข้ามาพูดคุยด้วย

ครู อาจารย์ที่โรงเรียนควรให้ความสำคัญสนิทสนมแก่เด็กจะทำให้เด็กกล้าเข้ามาพูดคุย
กับครู อาจารย์ เวลาที่มีปัญหาจะได้มาปรึกษา แก้ไขปัญหาในทางที่ถูกต้อง ดังที่ครู อาจารย์
ประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคม ให้ความ
สนิทสนมแก่เด็กให้เพื่อน ๆ คอยช่วยเหลือเด็กทำให้เด็กสามารถเข้ากับเพื่อน ๆ ได้ มีอะไรก็
ปรึกษาคู อาจารย์

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย